

Дорогі наші жінки! Дорогі наші колеги!

У цей весняний день від імені всіх чоловіків-політехніків прийміть наші найщиріші поздоровлення з Міжнародним жіночим святом – днем 8 Березня. Від усього серця бажаю Вам міцного здоров'я, щастя, натхнення в роботі й родинного тепла!

Святування жіночого дня – це данина великої поваги й любові до вас, визнання значущості тієї ролі, яку ви відіграєте в суспільстві. Таку ж важливу роль відіграєте ви і в нашому університеті. Ваша уважність, педантичність і господарська розпорядність уже давно стали запорукою нашого спільного успіху. Нехай так буде і надалі!

Ще раз вітаю вас зі святом.
Всього вам найкращого!

Щиро ваши
Михайло Згуровський

*Спливають роки в небуття.
Хоч радостей і небагато,
Свята є світлі у життя,
У березні – жіноче свято.*

*У цей весняний теплий день
Душа у кожного радіє.
Співаємо хочеться пісень!
Соромимося, що не вмієм.*

*Ні, жінку створено не із ребра!
Вона задумана як стимул і натхнення.
В часи прозріння молимося на неї
У пошуках гармонії й добра.*

*Чому так любимо жіноче свято?
Чом майже кожний щирий і щасливий?
Слова любові можемо сказати
І не одній, а всім, хто серцю милий!*

В.Іващенко

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

**Чарівні жінки
КПІ –
викладачі,
науковці,
співробітниця,
студентки**

МОЛОДИМ ДОКТОРАМ НАУК – БУТИ!

портфельчика. А сміх уже дзвенить за дверима і затихає на порозі. Його володарка – така Юлія Сергіївна! – зовнішньо абсолютно відповідає своєму імені: видовжена, як стебло ліани, що в'ється, обходячи перепони, хвилями позитивних емоцій заповнила редакційний простір.

З такою наразі про високу моду, світську тусовку чи мистецькі новинки говорити. Та почали традиційно "покапешному". Юлія росла в родині, де кілька поколінь близьких присвятили себе науці й техніці. Тож про вибір навчального закладу не йшлося. Дівчина завжди знала, що навчатиметься в КПІ. На ФЕЛ студентка потрапила в добрі дослідницькі "руки" наставників і викладачів. Завдяки проф. Т.О.Терещенку вона захопилася, зокрема, науковими дослідженнями, які стосувалися підвищення ефективності роботи відновлюваних джерел енергії. На кафедрі промислової електроніки якраз виконували проект на замовлення СС, для чого встановили обладнання з сонячними панелями. Науковий пошук Ю.Петергері вилився 1998-го в блискучу магістерську роботу, а вже за рік – у кандидатську дисертацію. До речі, те устаткування й досі працює як експериментальна дослідна установка, і не один магістр зробив перші кроки в науку завдяки цій "старенькій".

Молодий науковець поринула в роботу під керівництвом завідувача кафедри проф. В.Я.Жуйкова. Вона отримала грант Президента України для обдарованої молоді на

розроблення інтелектуальної системи забезпечення житлових об'єктів. Мабуть, не варто говорити, що із завданням упоралася якнайкраще. Спільні зусилля і дивовижна працьовитість та наполегливість Юлії Сергіївни втілилися в докторську дисертацію, що стосувалася управління електроспоживанням у локальних об'єктах (приміром, котеджах, насичених електротехнічним обладнанням, міні-цехах, фермерських господарствах). Тема вельми актуальна, адже всі споживачі нині прагнуть мінімізувати енерговитрати. Наприкінці минулого року Ю.С.Петергері успішно захистила свої напрацювання й стала наймолодшим доктором наук у НТУУ "КПІ".

До наукового пошуку Юлія Сергіївна залучає студентів, аспірантів та здобувачів. Творчий колектив, у якому вона нині працює, налічує близько 20 осіб. Вони, зокрема, займаються створенням інформаційного середовища в локальних об'єктах, алгоритмів управління тощо. Результати досліджень ввійшли в магістерські роботи та кандидатські дисертації, доповідалися на наукових конференціях, друкувалися у фахових виданнях. Ю.С.Петергері торік названо серед кращих молодих викладачів-дослідників НТУУ "КПІ".

Юлія Сергіївна переконана: орієнтувати студентів на науку потрібно на етапі підготовки бакалаврської роботи, яка згодом вилляється в магістерську та кандидатську. Наукова робота – це творчість, вважає молодий учений, вона не регламентується рамками робочого дня і приносить задоволення не лише від результату, а й від процесу пошуку нового. Можливість реалізувати себе на кафедрі є – виконуються бюджетні, госпдоговірні та міжнародні проекти, відкриваються цікаві перспективи. "Тільки долучившись до роботи, відчуваєш її смак", – говорить дослідник.

Викладач поділилася, що іноді перспективні студенти не йдуть в науку, а вибирають вагомому зарплату на фірмах. На її думку, фахівець з науковим ступенем здатний повніше себе реалізувати і, відповідно, отримати вищу винагороду. Але розуміння цього приходиться не одразу.

Ю.С.Петергері є директором громадської організації "Пані наука". Її діяльність спрямована на підтримку наукових досліджень, організацію міжнародних конференцій, участь молодих учених у міжнародних проєктах тощо. Роботи у молодого вченого – за обрій, аби сили та час, жартує вона.

З нагоди свята молодим дослідникам доктор наук Ю.С.Петергері бажає мати перспективу і досягати результату, а колегам – здійснення задумів, благополуччя, посмішок та уваги оточуючих.

Н.Вдовенко

За роки незалежності серед інших позитивних змін у Київській політехніці зросло і зміцніло студентське самоврядування. Ініціативні молоді люди, які стояли біля його витоків, отримавши дипломи НТУУ "КПІ", зробили перші вагомі кроки в житті. Когось запросили на роботу іноземні фірми, декого привабила кар'єра у владних структурах, інші стали "молодим обличчям" сьогоdnішнього КПІ.

Гортаючи пі д ш и в к и "Київського політехніка" десятирічної давнини, на сторінках про студентське життя раз по раз натрапляємо на фото Наташі Юдіної – дівчини, образ якої запам'ятовується, та матеріали, підписані її ім'ям. За кілька років – зустрічаємо вже статті молодого викладача ФММ Наталії Володимирівни Юдіної про успіхи її підопічних у міжнародних конкурсах та конференціях. А нещодавно знайоме прізвище прочитали у переліку кращих молодих викладачів-дослідників НТУУ "КПІ". Про те, як складається доля молодого викладача і науковця, розмовляємо зі старшим викладачем кафедри промислового маркетингу Н.В.Юдіною.

– Наталіє Володимирівно, свого часу Ви активно працювали в студраді ХТФ та університету. А як складалася справа з навчанням?

– Закінчивши 4 курси, одержала два дипломи бакалавра: хіміко-кібернетика і лінгвіста. А далі було дві магістратури – удень на кафедрі хімічної кібернетики, а ввечері – на кафедрі промислового маркетингу, де згодом я виростила зі студентки в аспірантку та викладача. Визначальну роль у процесі мого формування як викладача відіграли: проф., д.е.н. А.О.Старостина, проф., д.ф.-м.н. С.О.Солнцева, доц., к.е.н. Н.С.Кубишина, доц., к.е.н. О.В.Зозульов, доц., к.е.н. Т.Г.Діброва, доц. О.В.Пашук, доц., к.е.н. О.О.Комяков, доц., к.е.н. А.О.Длигач, к.е.н. Н.Л.Писаренко. Було дуже приємно після закінчення магістратур одержати пропозиції продовжити навчання в аспірантурі як на кафедрі хімічної кібернетики, так і на кафедрі промислового маркетингу.

– Судячи з того, що нині працюєте на ФММ, Ви обрали...

– Так, маркетинг, к.е.н. Математичний інженерний підхід, сформований хімічною кібернетикою, а в

міцним фундаментом для вивчення та аналізу економічних явищ. Мій вибір не був випадковим. У той час при всебічній підтримці адміністрації університету одержало розвиток студентське самоврядування. Ми були дуже амбітними та цілеспрямованими, все намагалися робити самостійно, а головне,

Спасибі рідному університету

нам дозволяли це! Ніколи не забуду підтримку та особисту участь з боку М.З.Згуровського та М.Ю.Ільченка у студентській конференції "Лідер і лідерство на порозі XXI ст.", де я вперше була організатором. Навіть складно уявити, наскільки важливою була ця підтримка і наскільки визначальною ця конференція стала в моєму житті! Так склалося, що мої студентські роки були буквально насичені ювілейними подіями: 100-річчя КПІ, 100-річчя ХТФ, 25 років кафедри хімічної кібернетики. Для мене особисто участь у роботі студентської ради та Наукового товариства студентів і аспірантів перетворилася на прекрасну школу менеджменту і маркетингу, пізнання людей і себе. Можливо, комусь видасться нескромним, але я пишаюся тим, що сьогодні маю можливість на власному прикладі поділитися цим досвідом з теперішніми студентами та, можливо, зацікавити і спрямувати їх подібною стежкою.

– Вас названо одним з кращих молодих викладачів-дослідників у 2007 році. Це закономірний результат працьовитості й бажання пізнавати нове?

– Наукові досягнення в будь-якій сфері не визначаються зусиллями однієї людини. Вони є результатом копіткого процесу накопичення й осмислення інформації багатьма людьми, які працюють в одному напрямі. Наприклад, скільки вчених доклали зусиль, перш ніж Д.І. Менделєєв зумів розставити хімічні елементи в періодичну таблицю... Тому правильно сьогодні говорити про наші спільні успіхи – успіхи кафедри промислового маркетингу, яка дала змогу мені виконати певні дослідження, номінувала на участь у цьому конкурсі та яку сьогодні я з гордістю представляю. Особисто хочу подякувати завідувачеві кафедри проф. С.О.Солнцеву за всебічну підтримку та допомогу. Це також заслуга всіх шановних викладачів, які вчили мене на ФММ, ХТФ і ФЛ, та – трішечки – моїх сьогоdnішніх студентів з ФММ, ІПСА, ІФФ, ЗФ, яким я вчуся передавати знання.

За мої скромні поски що успіхи хочу подякувати моєму хіміко-технологічному факультету, з його "Великою хімічною", яка пам'ятає самого Менделєєва і де я навчалася хімічній кібернетиці. Подякувати моїм першим Викладачам з великої літери: Г.О.Старості, Т.Е.Мітченко, Ю.Я.Фіалкову, Л.Г.Рейтеру, О.Г.Юрченко, І.О.Мікульонку, С.В.Брановицькій, Р.М.Колесніковій та багатьом іншим за високий рівень знань, вимогливість, виховання відповідальності, працездатності, поваги до особистостей, адже Київська політехніка здавна відома своїми науковими школами, спадковістю демократичних традицій та повагою до своєї історії.

– Поділіться, будь ласка, планами на майбутнє.

– Найважливіше і найголовніше – захист кандидатської, що очікується найближчим часом. Та повторюся ще раз: усі мої успіхи – завдяки вчителям, у НТУУ "КПІ" створено творче середовище, яке дозволяє розкритися в різних сферах. Спасибі тобі, мій університет! Для молодих науковців надзвичайно важливо відчувати підтримку досвідчених колег. З'являється натхнення, бажання творити, перемагати, робити наукові відкриття та ділитися ними з молоддю!

Підготувала Н.Ліберт

ДІЛОВА ЧАРІВНА ЛЕДІ З ІТС

Уже 6 років кафедру інформаційно-телекомунікаційних мереж Інституту телекомунікаційних систем очолює Лариса Сергіївна Глоба – доктор технічних наук, професор, прекрасний викладач і науковець, чарівна жінка і, за визначенням студентів, «Матір інформації».

Доля пов'язала Ларису Сергіївну з Київською політехнікою з 1981 р. Тоді вона, випускниця Харківського авіаційного інституту, не змогла отримати місце в аспірантурі за місцем направлення на роботу – старші колеги порадили спробувати свої сили у КПІ. І мали рацію: молодий фахівець, працюючи за направленням на Київському авіаційному заводі ім. Антонова, паралельно працювала над науковою роботою в КПІ. Її першим науковим керівником був відомий учений, колишній декан ПФБ д.т.н., проф. В.О. Остаф'єв. Кандидатську Лариса Сергіївна захистила у 1984 р., докторську – у 1996 р. (наукові консультації В.О. Остаф'єва та А.І. Петренка, співпраця з останнім допомогла їй значною мірою зрости як науковцю). У 1997 р. молодий доктор наук отримала звання професора, а у 2002 р. директор Інституту телекомунікаційних систем проф., д.т.н., чл.-кор. НАН України М.Ю. Ільченко запросив її очолити кафедру інформаційно-телекомунікаційних мереж.

Наукові дослідження Л.С. Глоби стосуються розробки CAD/CAM систем, баз даних та знань для технологічної підготовки виробництва для машино-, авіа- та приладобудування, корпоративних інтелектуальних систем у виробництві та управлінні, це, зокрема, обробка інформації в складних адміністративних системах, створення віртуальної мережі начальної освіти на базі сучасних телекомунікаційних та інформаційних технологій, програмний комплекс створення, інтеграції та реінженірингу інформаційних та програмних ресурсів у телекомунікаційному середовищі, створення єдиної інтеграційної платформи інформаційно-обчислювальних ресурсів, аналіз техніко-економічних показників розгортання сучасних технологій радіодоступу в Україні.

З 1993 р. Л.С. Глоба як науковець активно співпрацює з Міністерством надзвичайних ситуацій. У цей час на її становлення як науковця значною

мірою вплинула співпраця з д.т.н., проф. В.О. Румбештою. З 1997 р. вона – науковий керівник робіт зі створення юридично достовірного банку даних постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи. Мета цього проекту полягала в забезпеченні інформаційно-аналітичної підтримки основних управлінських функцій щодо захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, покладених на МНС України. Проект виконувався силами студентів та аспірантів ІТС НТУУ «КПІ». Нині вводиться в дію (на замовлення КМДА) ще одна програма – «Ліки», що забезпечить відшкодування аптекам коштів за медикаменти, видані пільговикам. За проведену роботу Лариса Сергіївна

була нагороджена грамотами МНС за вагомий особистий внесок у справу захисту населення від надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи та з нагоди Дня науки. Працювати Ларисі Сергіївні доводилось з усіма регіонами України, особливо з Харківщиною, Донеччиною і Хмельниччиною.

Крім того, Л.С. Глоба керувала проектом на замовлення Державтоінспекції щодо створення мережі, за допомогою якої дорожній патруль міг за кілька хвилин визначити, чи не перебуває авто в розшуку. Займається Лариса Сергіївна також питаннями інтелектуальної власності і є судовим експертом з правом проведен-

ня експертиз, пов'язаних з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності в галузі інформаційних технологій.

У 2007-му, вже другий рік поспіль, проф. Л.С. Глобу названо серед кращих викладачів-дослідників НТУУ «КПІ». Багато її аспірантів стали викладачами Київської політехніки. Особливо приємно Ларисі Сергіївні, що цього року двоє її вихованців – доценти, к.т.н. М.О. Алексєєв та М.Ю. Терновий – стали переможцями в номінації «Молодий викладач-дослідник НТУУ «КПІ»–2007».

Л.С. Глоба двічі стажувалася за кордоном у рамках проекту обміну з ТУ м. Дрезден (Німеччина). Серед її напрацювань – понад 120 наукових публікацій, серед яких більше 20 опубліковано за кордоном, низка монографій, 2 підручники, близько 10 методичних розробок і деклараційні патенти на винахід.

Дипломні проекти студентів, розроблені під керівництвом проф. Л.С. Глоби, відзначені призовими місцями на університетських та всеукраїнських конкурсах. Її нагороджено грамотою Міністерства науки як наукового керівника, що підготував переможця Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з напрямку «Радіотехніка та телекомунікації» – це студентка гр. ПІ-31 Тетяна Кот. Лариса Сергіївна також тісно співпрацює з компаніями Intel та Microsoft.

За значний внесок у становлення й розвиток Інституту телекомунікаційних систем її відзначено грамотами. Інформацію про Л.С. Глобу вміщено в біографічному довіднику «Киїани».

А ще Лариса Сергіївна виховала чарівну доньку Ксенію, якій передалась, мабуть, материнська жага діяльності – Ксенія відмінно навчається у КПІ та здобуває, крім того, другу вищу освіту.

За свою невтомну і корисну працю Лариса Сергіївна отримала відзнаку від Асоціації ділових жінок України «Либідь» – статуетку чарівної кришталевої лебідки, такої ж ніжної й тендітної, як і вона сама. У свято 8 Березня хочеться побажати Ларисі Сергіївні теплих днів і весняних усмішок, нехай її лебедині крила будуть сильними і міцними і несуть її до подальших висот!

Валерія Добричєвич

Розмова з Людмилою Петрівною Антоненко – доцентом ІХФ – розпочалася з «навіщо»: «Навіщо про мене писати. Немає нічого особливого в моєму житті. На роботу ходжу однією й тією ж стежкою – ноги самі йдуть. Сиджу за тим же столом. Правда, записів у трудовій кількі – змінювалися посади, перейменовували кафедру, змінювали її підпорядкування. Можливо тому, що працюю з молоддю, не помічаю плину часу».

Людмила Петрівна – випускниця ХТФ, залишилася працювати на кафедрі, пройшла шлях від інженера до к.х.н., доцента. Свою справу вважає цікавою й корисною. Напрямок її наукових досліджень – технологія виробництва целюлози та паперу. Напрацьовано багаторічні контакти з Київським картонно-паперовим комбінатом, Жидачівським целюлозно-картонним комбінатом, УкрНДІ паперу та іншими виробництвами й дослідними установами. Торік отримала патент (у співавторстві) на технологію виробництва екологічно чистої целюлози з різних видів сировини, має напрацьовані щодо покращення якості виробництва паперу з макулатури тощо.

До роботи Л.П. Антоненко залучає студентів, вони захищають магістерські роботи за цією тематикою, виступають з доповідями на конференціях та публікують статті у фахових журналах. Вона вимоглива до своїх підопічних. Вважає, що студенти мають зрозуміти – в університет вони прийшли отримувати знання, а не диплом. Щоб стати гарним фахівцем, мало «завчити» конспект. Потрібно навчитися застосовувати вивчене на практиці, приймати рішення, нести за них відповідальність тощо. «Можливо, – розмірковує педагог, – дехто зі студентів ображається за такі слова. Але як приємно, коли випускники потім дякують за науку».

Кафедра екології та технології рослинних полімерів, де працює Л.П. Антоненко, єдина в Україні готує фахівців за спеціальністю «Технологія перероблення деревини та рослинної сировини». «Попит на таких фахівців шорік збільшується, адже ми забезпечуємо всю галузь, – говорить Людмила Петрівна. – Приміром, торік на кожного випускни-

ка припадало по три заявки від роботодавців». І з гордістю розповідає, що минулорічний випуск – унікальний: як набрали 31 студента, так і випустили 31 молодого спеціаліста. Та більше викладач переймається справами поточними: не балують абітурієнти своєю увагою кафедру екології та технології. Мабуть,

Профспілковий лідер ІХФ

престижнішою, в їх розумінні, є професія менеджера, маркетолога чи інші заморські назви, якими пістрявляють рекламні оголошення. Розуміння приходить з часом.

Людмила Петрівна багато років працювала профформом кафедри, нині очолює профбюро факультету. Багато часу й уваги приділяє вона профспілковим справам. Адже не лише розміром матеріальної допомоги, кількістю культурних заходів, путівок на відпочинок чи святкових подарунків вимірюється увага до людей. Вислухати, порадити, іноді поступити у владні двері – такі будні профспілкового лідера. Витримка, терпіння і мудрість – головні риси її характеру.

Можливо, щоденне спілкування з молоддю є запорукою того, що очі Людмили Петрівни світають молодим зав'язанням, а посмішка шира та доброзичлива. Поряд з такими людьми затишно і надійно.

Н.В. Довенко

Прихильниця спортивного орієнтування

Олена Доценко – третьокурсниця ММІФ – палка прихильниця спортивного орієнтування. Тому що цей вид спорту, на її думку, вимагає від спортсмена вміння думати й приймати рішення в умовах наростаючої фізичної, розумової та емоційної втоми, потребує розвинених фізичних та інтелектуальних якостей.

У секцію спортивного орієнтування дівчина прийшла ще школяркою майже 10 років тому, і було це в Луганській області. Як згадує спортсменка, з кожним заняттям зростає інтерес до цього захоплюючого виду спорту. Наполегливість та цілеспрямованість принесли свої результати, уже в 2003-му Олена виконала норматив КМС і з того часу багаторазово підтверджувала його.

Добігали кінця шкільні роки, і Олена остаточно визначила, що присвятить своє майбутнє саме цьому виду спорту, який став сенсом і раді-

стю життя. А ще дівчина вирішила, за прикладом свого тренера Є.А. Костіної, подарувати радість від долання відстані іншим хлопцям та дівчаткам, яким ще не відомі п'янік відчуття перемоги, але вони вже вчаться проходити маршрути, користуючись картою і компасом. Тобто у майбутньому Олена бачила себе тренером.

При виборі навчального закладу спортсменка цікавилася рівнем розвитку спортивного орієнтування у тому чи іншому ВНЗ. Саме в НТУУ «КПІ» дівчина зустріла відомих українських спортсменів-орієнтувальників. Сюди й подала документи. І потяглися студентські будні: навчання, тренування, змагання... О. Доценко вважає, що саме завдяки професійній майстерності тренера збірної університету, майстра спорту з спортивного орієнтування С.М. Ускової вона досягла гарних результатів та ввійшла до складу молодіжної збірної України. Рік тому Олена стала чемпіонкою України в естафеті. Вона також багато разів виграла та займала призові місця в чемпіонатах і першостях України, а влітку 2007 р. виступила у складі збірної України на матчевій зустрічі Україна – Словаччина – Угорщина – Польща – Румунія, де стала призеркою.

Молода спортсменка широко вдячна своїм викладачам і наставникам за набуті досвід і знання. Вона хоче стати професійним тренером, щоб допомогти іншим спортсменам розкрити себе й досягти успіху. А ще прагне пропагувати здоровий спосіб життя. За успіхи в навчанні та спорті О. Доценко удостоєно іменної стипендії ректора НТУУ «КПІ».

Н.В. Довенко

Фахівець з фізичної реабілітації

Для начальника циклу спеціального медичного відділення ММІФ к.п.н., доцента Ірини Юрївни Карпюк нинішній рік двічі знаменний. Нещодавно вона відсвяткувала свій ювілейний день народження та 20-річчя педагогічної діяльності в КПІ. Сповнена творчих задумів та життєвої енергії, вона із задоволенням розповідає про свою роботу, колеги, підопічних.

Відомо, що студентів за станом здоров'я розподіляють за трьома напрямками фізичного виховання – основним, підготовчим та спеціальним, до якого зараховують студентів з обмеженими можливостями здоров'я. Як підтримувати культуру самозбереження, максимально комфортно й ефективно жити та працювати і навчає Ірина Юрївна студентів з хронічними відхиленнями здоров'я. А патології нині – від алергічних до судинних, шлункових і легневих – відчутно помолодшали. Викладач стурбована, що з кожним роком збільшується кількість захворювань, з якими вже приходять першокурсники. А вони ж мають не лише отримати знання у ВНЗ, а й підтримувати свій організм у дієздатному стані, щоб потім реалізувати ті знання на практиці. Якщо ще 10 років тому заняття з лікувальної фізкультури вели 2-3 викладачі, то тепер – близько десяти.

«На жаль, – бідкається Ірина Юрївна, – у навчальних планах зменшено кількість годин на фізичне виховання:

раніше заняття проходили двічі на тиждень упродовж п'яти семестрів, кожний з яких закінчувався заліком, а нині – раз на тиждень, і заліки – річні».

І продовжує: «Якщо діти (так вона називає своїх підопічних. – Авт.) ще не розуміють всієї відповідальності щодо підтримання своєї працездатності, їм мають допомогти (нагадати про це) наставники, адміністрація, старші колеги. Наші діти дуже розумні, але їм не завжди вистачає здоров'я, щоб опанувати фах, здобути освіту. Немає трудової діяльності, успішність якої не залежить від здоров'я і рівня фізичної підготовленості, що набуваються в результаті раціонального використання засобів фізичної культури. Ми завжди готові надати фахові поради та консультації, лише приходьте», – емоційно закінчує вона.

У спеціальному медичному відділенні напрацьовано унікальні методи оздоровлення – з дихальної та коригуючої гімнастики, зокрема, для судин головного мозку, кишкового тракту й очей, комплекси йогівських вправ, оздоровчої ходьби і бігу тощо. Програма для студентів включає ігрові види спорту – настільний теніс, бадмінтон, заняття з предметами, інше. Але за браком часу, як говорить педагог, «оздоровлюємо через освіту», тобто проводимо переважно теоре-

тичні й методичні заняття. На практиці не лишається часу.

Але контроль за виконанням навчального плану студентами на кафедрі налагоджено чітко. Студенти ведуть щоденники, де крім загальної інформації, результатів щомісячних тестувань та контрольних нормативів відображається динаміка їх фізичного навантаження. За сумою результатів потім отримують залік. Досвідом, накопиченим у КПІ, цікавляться викладачі й інших ВНЗ міста, підвищуючи тут свою кваліфікацію.

Зокрема, Ірина Юрївна видала навчально-методичний посібник про оздоровчі дихальні методики. Написаний доступною зрозумілою мовою, з численними ілюстраціями, він корисний не лише для фахівців, а й для всіх, хто опікується власним здоров'ям. Нині педагог готує до друку навчальний посібник, що стосується тестування з фізичного виховання (теоретичного курсу). Цікаво написаний, він використовується не лише для перевірки засвоєного, а й дає базові знання про здоров'я та його складові, зокрема про культуру харчування, чергування праці та відпочинку.

Про себе Ірина Юрївна говорить дещо неохоче. Так, закінчила докторантуру Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова за фахом «Фізична культура і здоров'я», підготувала докторську, видала кілька посібників тощо. За цими буденними наче фразами – величезна працездатність, цілеспрямованість, бажання послужити людям – втілити в життя задумане і напрацьоване. Тож зичимо невтомній трудівниці усіяких гараздів та сподіваємося найближчим часом вітати її із захистом докторської дисертації.

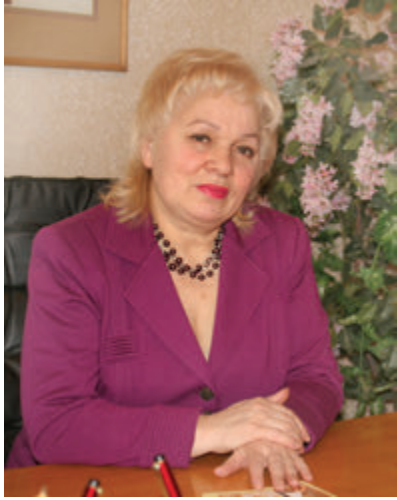
Н.Слизарова

Професія – створювати свято

Як гадаєте, без кого не обходиться жодна значна подія в КПІ? Завдяки чимим зусиллям яскраві університетські конкурси "Красуня КПІ", "Містер КПІ", турніри КВК та ерудитів набули загальноомовного розмаху і значення? Загальноомовно, коли в КПІ вивішують афішу про проведення якогось із цих заходів, у студентів-політехніків починають шалено дзвонити телефони – то друзі та знайомі з інших ВНЗ буть-що прагнуть потрапити на яскраві шоу, влаштовані в ЦКМ НТУУ "КПІ".

Валентина Андріївна Руденко – заслужений працівник культури України, директор ЦКМ – не лише хрещена мама усіх мистецьких починань в університеті, вона їх активний рушій та продюсер в одній особі. Народжена в солоніноному полтавському краї, з дитинства не уявляла себе без пісні. Тож із вибором професії вагань не було. Молодим спеціалістом керувала самодіяльними колектива-

ми, тоді й навчилася "проникати за будь-які високі двері", що знадобилося у подальшій роботі, зокрема в КПІ. Вона вмє порозумітися і з колегами, й керівниками підрозділів та адміністрацією університету, і з чималою кількістю організацій, що надають послуги. У мистецьких колах ім'я В.А.Руденко добре відоме, численні мітці, які виступають у ЦКМ, як правило, говорять: "Концерт відбудеться у залі, де працює Валентина Андріївна".

Валентина Андріївна опікується також самодіяльними народними колективами, що працюють на

базі ЦКМ і об'єднують сотні політехніків. Слава про хорову капелу, ансамбль бандуристів, танцювальні колективи лине далеко за межі міста. Амасторів-політехніків запрошують до участі в міжнародних конкурсах і фестивалях, де вони виступають з незмінним успіхом, підносячи престиж технічного навчального закладу НТУУ "КПІ" на нову висоту.

Рухлива й енергійна, В.А.Руденко завжди у творчому пошуку. Власний відпочинок? Здається, вона не знає такого слова. На черзі – пожвавлення культурного дозвілля у студмістечку, низка мистецьких заходів, присвячених 110-річчю КПІ тощо. "Наші діти, – часто говорить Валентина Андріївна, – талановиті, красиві українці – потребують цікавого різноманітного дозвілля. Моя професія – створювати свято. Люблю і вмю це робити".

Двері ЦКМ відчинені зранку до вечора, а вікна світяться до пізньої ночі. Тож хай множаться мистецькі здобутки політехніків, як В.А.Руденко благословляє і спрямовує, а слава про них шириться містом та Україною.

Н.Вдовенко

Студентські роки найкращі

Так вважає Мілена Малькова, четвертокурсниця ІЕЕ, стипендіатка ректора НТУУ "КПІ", життєрадісна й весела дівчина. Про себе вона розповідає легко й охоче. Прийшла навчатися до Київського політехніку, тому що чула багато хороших відгуків про цей університет, а ще вступити до КПІ їй порекомендувала вчителька (класний керівник).

Мілена буде фахівцем з інженерної екології. "Я дійсно пишаюся тим, що навчаюся у КПІ! – ділиться дівчина. – Майже з перших днів я зрозуміла, що саме тут знайшла себе. А крім того в майбутньому це буде надзвичайно прибуткова професія". Зокрема, М.Малькова сподівається спробувати свої сили в науці, тож за кілька років бачить себе аспіранткою НТУУ "КПІ".

На першому курсі студентка надавала перевагу вищій математиці, але згодом захопилася дисциплінами, які безпосередньо сто-

суються майбутньої спеціальності: інженерна екологія, технологія галузі тощо. "З першого курсу я навчалася на "відмінно", – говорить дівчина, – і беру активну участь у житті інституту. Я достатньо різностороння людина.

Люблю спорт, брала участь у змаганнях із шейпінгу, де зайняла 3-тє місце. Люблю читати. Іноді, коли є натхнення, маючу танцювати. А ще Мілена представляла свій інститут на конкурсі "Королева КПІ" у 2007 році. Гарна білявка з природною грацією запам'яталася глядачам, які кож-

ний її вихід нагороджували оплесками. А щодо вболівальників, то їй говорити нічого. Відбили долоні, плескаючи, та, затамувавши подих, вслухалися в рішення журі. Як відомо, з суддями не сперечаються, але вони й досі певні, що їх представниця була найкращою.

Своїми успіхами студентка завдячує в першу чергу батькам та наставникам. "Дуже вдячна за допомогу вчительці математики і класній керівниці, які підтримували мене при вступі. А ще величезне спасибі батькам за підтримку, натхнення, розуміння, за те, що вони в мене є". Мілена розуміє, що стане фахівцем тільки опанувавши всю суму знань, передбачених навчальними планами, і "ще трішки". Тож не забуває подякувати тим людям, які зуміли зацікавити її майбутньою діяльністю, які натхненно передають свої знання і підказують правильний шлях – це викладачі, а особливо куратор.

Отримувати іменну стипендію, вважає студентка, – не лише престижно, але й відповідально. Тому прагне і надалі працювати якнайсумлінніше. Але при цьому молодість та цікаве товариство навкруги беруть своє. "Студентські роки найкращі! Поки ми молоді, весь світ лежить біля наших ніг! Користуймося цим!" – закликає непосида.

Н.Єлизарова

ЦІНЮЮТЬ ЗА ЗНАННЯ

"Активність і ще раз активність". Таким принципом керується третьокурсниця ФП Марія Кравчук. Завдяки наполегливості та мобільності Марія й навчається на "відмінно" (отримує стипендію ректора НТУУ "КПІ"), й практичне застосування своїм знанням знаходить (про це свідчить резюме, яке щорік поповнюється), ще й є активісткою Всеукраїнської громадської молодіжної організації "Дебатна академія".

"Характер" майбутній юрист виявила ще при вступі до НТУУ "КПІ". Знехтувавши принадами Харківської юридичної академії (Маша закінчила школу в Харкові), дівчина вступила до Київської політехніки на загальних підставах (до речі, самотужки довелось опанувати деякі спецпредмети, яких не вимагали при вступі в Харкові, але які були включені до вступних випробувань у Київській політехніці). "Знання зайвими не бувають, – переконана студентка. – Це як вино, з часом стає міцнішим. Потрібно лише вміло їх застосовувати". А ще Марія вважає, що найкращі знання не принесуть успіху без досвіду практичної роботи. Тому й спрямовує свою діяльність на практичне застосування знань та розвиває себе як особистість. На за-

питання про хобі дівчина несподівано відповіла: "Дебати"... І розповіла про діяльність молодіжної дебатової організації, де збираються неабайдужі до подій сьогодення молоді люди, висловлюють свої думки – вчать думати, спілкуватися, знаходити компроміс. Гра "Дебати" – це дискусія, організована за спеціальними правилами відповідно до різних форматів. Саме тому дебати є яскравим прикладом змагання інтелекту, знань та красномовства.

Так приходиться розуміти, чим хотілося б займатися в майбутньому. "Швидше за все, – розмірковує Марія, – стажуватимусь з міжнародного права. І магістерську хотілося б написати за цим напрямком". Студентка добре розуміє, що попереду копітка і тривала праця, адже потрібно набити закордонного досвіду. Торкнувшись теми країни, в якій хотілося б жити (чи з якої не хотілося б виїжджати), Марія заповнила, що вже зробила свій вибір: після стажування повернеться в Україну і працюватиме для того, щоб й інші зажадали повернутися. "Сьогодні в країні панує безлад, превалюють особисті інтереси кількох фінансо-

вих груп, але з часом економіка і політика мають таку набуту цивілізовані рис і розвиватися в законодавчому полі. Головна сила нашої держави – це молодь. Її об'єднання стане основою для позитивних змін. Погляди завжди будуть різними, а принципи та методи ще різноманітнішими. Це і буде рушійною силою до об'єднання, бо протилежні думки, як плюс та мінус, притягуються, а відсутність думок, як нулі – просто не існують. Молодь має почати зміни, аби не залишити своїм дітям таку державу, яку залишили нам", – так вважає молода активістка.

Марія успішно "подолала" ще одне непросте запитання щодо гендерної рівності. "Чоловікам швидше візьмуть на роботу в юридичний відділ. Та фахівці цінують не за стать, а за знання", – така компетентна думка молодого юриста.

Тож нехай доля сповна відміряє дівчині за наполегливість, цілеспрямованість та гарні наміри. А ми порадимо за ще одного фахівця, що вийде зі стін Київської політехніки.

Спілкувалася Н.Вдовенко

ОРГАНІЗАТОР, ВИХОВАТЕЛЬ, ДОСЛІДНИК, ПЕДАГОГ

У 1984 році випускниця Київського інституту культури, яка закінчила інститут з відзнакою, Волинець Валентина Миколаївна, разом із трьома своїми одногрупницями була направлена на роботу в Науково-технічну бібліотеку КПІ. У цей період бібліотека переживала своє оновлення і колектив освоював нове приміщення. Відтоді пройшло багато часу, і бібліотека НТУУ «КПІ» стала однією з кращих вузівських бібліотек України й Європи. У цьому є заслуга й Валентини Миколаївни. Як визнаний фахівець бібліотечної справи вона пройшла шлях від бібліотекаря, головного бібліотекаря, завідувача відділу до заступника директора бібліотеки з наукової роботи. Цю посаду вона займає з 1991 року, тут розкрився потенціал Валентини Миколаївни як організатора і вихователя колективу, творчого фахівця, дослідника (вона навчається в аспірантурі НТУУ «КПІ»), викладача (вона читала лекції в Інституті культури, нині викладає для студентів НТУУ «КПІ»), Київського обласного училища культури і мистецтв, керує виробничою практикою студентів Київського національного університету культури і мистецтв, проводить семінарські заняття з аспірантами НТУУ «КПІ» з питань використання інформаційних ресурсів та електронних баз даних). Вона є керівником групи від бібліотеки, яка працює в рамках Державної програми «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті та науці на 2006-2010 роки МОН України» над науково-технічним проектом «Розробка пілотного зразка типового програмно-апаратного комплексу системи архівації та зберігання контенту електронної наукової бібліотеки» та пілотним проектом «Створення типової електронної бібліотеки вищого навчального закладу». А взагалі Валентина Миколаївна є організатором та ідеологом із впровадження в роботу бібліотеки інновацій і нових інформаційних технологій. Вона розробила Положення про електронну бібліотеку.

Багато сил, енергії й знань доклала В.М.Волинець до створення обчислювальної системи бібліотеки на 218 підключень на базі програмного забезпечення «ALEPH». Нині вона працює над втіленням у життя модулів: комплектування і облік книжкових фондів бібліотеки; електронний каталог, обслуговування користувачів, адміністрації. Згідно з програмою Темпус-Таціс, керівником якої є перший проректор проф. Ю.І.Якименко, разом із бібліотекарями технічних університетів м.Аахена, Ільменау (Німеччина), Дельфт (Нідерланди), Відень (Австрія) під керівництвом В.М.Волинець було проведено дев'ять шкіль-семинарів і Міжнародну науково-прак-

тичну конференцію на тему «Сучасні інформаційні технології для бібліотек. Менеджмент науково-освітніх мереж», де підвищили кваліфікацію понад 300 співробітників з технічних ВНЗ України.

Валентина Миколаївна виступає із доповідями, головує на секції «Автоматизовані бібліотечні технології і системи» на Міжнародній конференції «Крим», співорганізатором якої є наша бібліотека. З цієї тематики вона виступає зі статтями у бібліотечній пресі. В.М.Волинець – співавтор єдиного на теренах СНД підручника з основ управління вузівською бібліотекою, який користується

ся попитом не тільки в Україні, а й у Росії, Білорусі, країнах Прибалтики.

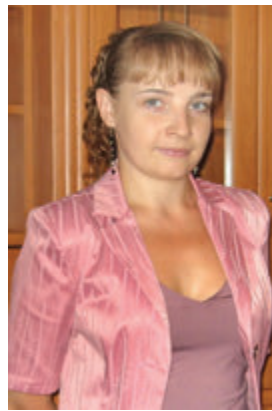
В.М.Волинець є відомим фахівцем у галузі теорії й практики бібліотечної справи в Україні. Дані про неї занесено до довідника «Хто є хто в бібліотечно-інформаційному світі Росії та СНД», вона удостоєна звання «Відмінник освіти України», є членом постійного оргкомітету щорічної Міжнародної конференції «Крим», яка в цьому році буде відзначати своє 15-річчя, щорічно очолює ініціативну групу бібліотеки з проведення святкування Всеукраїнського дня бібліотек. Нині Валентина Миколаївна працює над оновленням сайту бібліотеки і буклету бібліотеки до 110-річчя університету. В.М.Волинець людина свого часу, яка йде в ногу з часом, а іноді його випереджає.

В.Г.Дригайло, директор НТБ

процеси, викладач приводить всілякі цікаві аналогії з живої й неживої природи – аби лише запам'ятати.

У роботі вона бере приклад зі свого наставника – завідувача кафедри професора Валерія Яковича Жуйкова. Очолований ним колектив постійно знаходиться у пошуку нового, широ-

Любити справу, якою займаєшся

ко залучаючи до наукових досліджень студентів та аспірантів. Викладача хвилює, що нерідко студенти молодших курсів ще не визначилися зі своїми уподобаннями – "самі не знають, чого хочуть". До того ж шкільна підготовка у центрі й у регіонах відчутно різниться.

Молодий викладач-дослідник поділилася своїми роздумами і щодо якості підготовки фахівців: вимоги, що їх висувають роботодавці, передбачають високу кваліфікацію. Тобто потрібні досвідчені

фахівці, здатні не лише виконувати поставлені практичні завдання, а й творчо мислити, генерувати ідеї. Тож заняття наукою на кафедрі – це корисний досвід і перспектива. Викладач упевнена, якщо займаєшся справою, яка подобається, то й результати не забаряться, і задоволення отримаєш. Знайшовши своє покликання, Т.А.Хижняк працює заради того, щоб й інші знайшли себе, полюбили справу, якою займаються

Н.Ліберт

«Отримувати іменну стипендію почесно»

Оксана Лисецька, студентка ФМФ, три роки тому прийшла в КПІ, бо хотіла навчатися в престижному вузі. «Моя спеціальність, – розповідає дівчина, – «Математика» зі спеціалізацією «Фінансова математика» дає можливість отримати хороші базові знання і в майбутньому дозволить вибрати достойну і цікаву професію».

Студентка займається дослідницькою роботою під керівництвом д.ф.-м.н., професора кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей Ніни Опанасівни Вірченко. Її робота стосується дослідження в галузі спеціальних функцій, зокрема виведення інтегральних та диференціальних співвідношень для узагальненої конфлюентної гіпергеометричної функції. «Працювати над виведенням формул, – ділиться враженнями Оксана, – дуже цікаво. Я вже брала участь у двох міжнародних конференціях, маю дві друківані роботи». За успіхи в навчанні та наукові дослідження студентку удостоєно іменної стипендії ім. М.Кравчука.

Дівчині цікаво навчатися. «Мені подобається багато предметів, що викладаються в нас на факультеті, – говорить Оксана, – оскільки вони всі математичного характеру, а математикаю надзвичайно багато для розвитку вітчизняної і світової математики, тому для мене отримати стипендію його імені дуже почесно».

О.Лисецька щиро вдячна своєму науковому керівнику Ніні Опанасівні за поштовх до наукових досліджень, надання конкретних завдань і безвідмовну допомогу при їх виконанні.

«Мені подобається навчатися у вузі з хорошою репутацією і мати можливість реально планувати своє майбутнє», – так підсумувала стипендіатка коротеньку розповідь про себе.

Н.Вдовенко

З Ірою Блажівською, студенткою ФМФ, можна говорити на будь-яку тему. Вона відмінниця навчання (отримує іменну стипендію ім. М.Кравчука), серйозно цікавиться математикою (зараз пише дипломну роботу і в майбутньому сподівається займатися наукою), а ще має безліч захоплень.

Нижче наводимо фрагменти з розповіді Ірини.

Як я опинилася в КПІ? – цікаве запитання... Відповідь більш ніж проста: пододалися точні науки і, оскільки завжди спізнавалася, вибір припав на КПІ, розташований недалеко від дому... (Другий аргумент, звичайно, жарт, але не без частки правди.) Вибрала спеціальність математика – і ні разу не пожалувала.

Колісь задумалась: що править світом? Відповідь, так чи інакше, була однозначною – віра! У кого в Бога, у кого у свої сили. А ще страх, творчий геній тощо. Зі шкільних років мрію стати викладачем – і продовжую цілеспрямовано крокувати до цієї мети. Знаю усі «за» – можливість поділитися знаннями, розкрити творчий потенціал учнів і отримати задоволення від їх успіхів, і всі «проти» – розхитана нервова система, невдячність, низька оплата, та все рівно залишаюся вірною своїй мрії!

«Живі борються... А живі тільки ті, чие серце віддане благородній мрії», – писав Гюго.

Отож я хочу жити, віддавши серце викладанню, а руку – математиці...

З дитинства пам'ятаю запитання: «Кого більше любиш – маму чи тата?» – «Обох однаково!». Любов – почуття цілісне, воно скоріше узагальнює образ, ніж виділяє окремі якості... Так і любов до предмета – цілісна: усі компоненти необхідні і пов'язані. Це не дев'ять майбутнього «широкого фахівця», який знає все ні про що, скоріше – заклик шукати зв'язки, а не обмежуватися окремими фактами! Люблю історію математики – одну з небагатьох, яка пишеться не для потреб чергового уряду! – за сміливі гіпотези, доведені чи ні, що приводять до зміни дійсності...

Спасибі КПІ за те, що дав багато імен, вписаних у цю історію! Приємно немов злегка доторкнутися до історичних особистостей, нехай і по-

бічно, – приміром, одержуючи стипендію їхнього імені. Я одержую стипендію ім. Михайла Пилиповича Кравчука – великого математика-алгебраїста, якого за працездатністю і різноманітністю досліджень у сфері вищої математики можна порівняти хіба що з Ейлером.

Останнім часом звернула увагу на дві протилежності – працьовитих молодих людей, які через хворобу тіла змушені обмежувати свою допитливість, і здібних ледарів з бичачим здоров'ям... Їх би об'єднати і поділити навпіл, але – на жаль!.. Мені страшенно хотілося б, щоб люди не лінувалися – і створювали Щось, цікавилися, не боялися ставити запитання і шукати відповіді...

Чимало моїх знайомих почали «пошуки себе» десь після двадцяти – і, о диво, такі знайшли... Один – у музиці, інший – в образотворчому мистецтві, третій – у театральній діяльності, ще хтось – у науці... Краще пізніше, ніж ніколи, головне – починати ніколи не пізно! Вважаю, що «ідеальна модель» людини – людина епохи Відродження, але адаптована до сучасного життя... Намагаюся слідувати своїм ідеалам – розв'язую математичні задачі, моделюю і конструюю вбрання (образні костюми), малюю (архітектурна графіка й анатомічні замальовки), пишу жартилівливі рими, ілюструючи їх, вважаю себе фотолубителем і мандрівником-3-пером-за-вухом. Найцікавіше, що все взаємопов'язано – дослідження в одній сфері сприяють розвитку в іншій!

Запам'яталося одне висловлювання: «Коли ми не хочемо вимовляти ім'я Бога, ми говоримо – випадковість». Отож випадковості трапляються з тими, хто не сидить, склавши руки, і чекає, а з тими, хто діє... Що б там не говорили, але помилки – допущені, виправлені, які не будуть повторені – це шлях до ідеалу! Тож, шановне студентство, цікавтеся, стукайте в зачинені двері, дізнавайтеся, помиляйтеся, набувайте досвіду – задача важка, але цікава – і вперед до мети!

Підготувала Н.Вдовенко

Економіку скеровують жіночими руками

Часто помилково вважають, що економіка – справа виключно чоловіча, та гарні представниці факультету менеджменту і маркетингу доводять: економічна діяльність може вдало скеровуватися і жіночими руками.

Конопльова Анастасія (стипендіатка Президента України) і Державська Марина (стипендіатка Верховної Ради) – сумлінні студентки ФММ і просто чарівні дівчата.

Анастасія, студентка 6-го курсу, спеціальність «Економічна кібернетика».

Струнка, тендітна, з довгим руським волоссям – дівчина схожа на казкову принцесу, причому ця принцеса має велику кількість наукових напрацювань у своїй галузі, брала участь у численних конференціях, отримує стипендію Президента України і, до того ж, збирається після закінчення навчання вступити до аспірантури.

Професію Анастасія обирала зважаючи на свої здібності, а вищий навчальний заклад – зважаючи на наукову школу. Керівником її наукової діяльності в галузі нейромережевого моделювання є Галынський Леонід Юрійович. Дівчина зазначає, що використовує свої наукові здобутки на практиці (стажування в аудиторських компаніях), а отримані

на роботі знання застосовує для подальшої наукової праці.

Крім того, Анастасія займається активною громадською діяльністю, є головою НТСА ФММ. Серед її захоплень – класичний танець і класична музика, останнім часом почала цікавитися російською поезією «срібного віку», а також керуванням автомобілем.

Має Анастасія і свою «формулу успішного навчання»: відвідувати пари, вчасно здавати всі роботи і мати інтерес до тієї справи, якою займаєшся. Коли дивишся на гарну, усміхнену і вивчену в собі Анастасію, не виникає жодних сумнівів у дівчості її «формули успіху».

Державська Марина, студентка 4-го курсу, спеціальність «Промисловий маркетинг». Яскрава й енергійна, дівчина спрямована на активну наукову та громадську діяльність. Серед її досягнень – участь у багатьох наукових конференціях і перемоги на конкурсах, пов'язаних з економікою. Марина отримує стипендію Верховної Ради, працює у відділі роботи зі спонсорами НТСА КПІ, поки що її головний курс – успішно скласти держіспити і вступити до магістратури. Серед тих, хто підтримував і направляв дівчину у просторах науки, – викладачі кафедри промислового маркетингу О.В.Зозульов, Т.Г.Дібро-

ва, Т.В.Співаковська, Н.С.Кубишина, Н.В.Юдіна, С.В.Войтко.

Свою спеціальність Марина вибрала з розуміння того, що маркетинг – справа цікава і змістовна, крім того, в Україні починає активно розвиватися. Щодо вибору вищого навчального закладу, то тут Марина визначилась без вагань – тільки Київський політехнічний.

У вільний час Марина любить подорожувати, гуляти історичними місцями Києва. Завдяки участі у студентських проєктах і програмах обміну студентів побувала за кордоном – стажувалася в Польщі, їздила до Франції. Ще одне захоплення Марини – вишивання, її роботи були виставлені на конкурсі «Таланти КПІ», отримали позитивні відгуки.

Студентка читає багато пригодницької літератури та детективів, вона зазначає, що енергійне спрямування творить спонукає її бути активною й діяльною.

Перелік наукових напрацювань Марини досить великий, однак як це їй вдається? Дівчина пояснює все просто: слід бути гнучким і підготовку до навчальних предметів перерізувати в науковій розвідці, тобто, за її словами, робити з кислого лимону солодкий лимонад!

Валерія Добривечір

А.Конопльова

М.Державська

Поетичні паростки ФЛ

Любов до художнього слова, повага до мудрості великих митців минулих об'єднує молодих і талановитих студентів-лінгвістів та викладачів ФЛ навколо альманаху поетичної творчості. Започаткований до 10-річчя нашого факультету, альманах став щорічним віддзеркаленням літературної майстерності студентів. На його сторінках ми зустрічаємо нашого сучасника – закоханого у життя, замріяного, з тонким літературним смаком. Наснаги, натхнення і широкого визнання у майбутньому зичимо нашим молодим авторам.

Н.В.Глінка, доцент ФЛ

Переклад Марини Ташделен, гр. ЛФ-31
Павло Неруда

Якщо ти мене забудеш

Я хочу, щоб ти знала...
Ти знаєш, як воно буває:
Чи небо, зорі споглядаю,
Чи осінь за вікном вітаю,
На вогнище дивлюсь, що тліє,
На гілочку, що вітер віє –
То все несе мене до тебе...
Лиш блиск якийсь, чи запах лине,
Так я до тебе ж миттю плину.
Як раптом розлюбить захочеш
То й я навчусь не любити
А як забудь мене ти зможеш,
То й я почну без тебе жити.
А може, доля нам судила
Буть разом...? Вуста кохані я шукаю...
Палаю... Любове, не згасай!
Кохання моє, лиш тобою живу...
Дай руку... і не відпускай...

Вероніка Телічко, гр. ЛА-31

Мабуть то зорі шепотіли
Твоє ім'я в осейній тиші,
Мабуть то слюзи затремтіли,
Коли долоні стали ближче.
Мабуть то серце спопеліло
Від полум'я жагучих слів,
Мабуть то мрія зажеврила
З далеких нездійснених снів.
Мабуть то щастя легкий дотик
Розбурхав спраглий почуття.
Мабуть любов триває доти,
Поки споріднені серця.

Н.А.Тищенко, викладач

Мойй коханій

Чому я полюбив твої уста?
Чому весь час хотів їх цілувати?
Закривши очі, полчив до ста,
Бажав тебе з любов'ю обіймати.
Солодкий голос хочу завжди чути,
Слова ласкаві, милі і святі
І в миті радості, і в мить страшної скрути
Не полишу тебе на самоті.
Удень ти, наче тепле сонце сяєш,
Вночі, як зірка, вкажеш мені шлях.
Ти завжди поруч і напевно знаєш,
Що вже давно живеш в моїх думках.
Одного разу я розправлю крила,
В небесну підіймусь блакить,
Знайду тебе, моя кохана, мила,
Ніхто мене не зможе зупинити.
За море віднесу тебе далеко,
Лиш руку протягну, торкніш до мрії.
Летіти будем, наче ті лелеки
І бриз тендітний хай назустріч віє.

УВАГА!
Українсько-Японський
Центр НТУУ «КПІ»
запрошує Вас на
курси чайної
церемонії
Заняття проводяться раз
на тиждень по середах
13:30 – 18:30
Тривалість курсу:
12.03.2008 – 28.05.2008
Вартість курсу 630 грн
Запис за телефоном
241-68-66

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного
університету України

«Київський політехнічний інститут»

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор

В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор

В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор

Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір

Я.В.БЄЛОВА

Коректор

О.А.КІЛІХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,

м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.